

РЕШЕНИЕ

№ 1167

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **9236** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ), подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк.В. В., срещу дадените с констативен протокол (КП) № 03-01-31 от 20.07.2023 г., съставен от длъжностни лица в Регионален отдел (РО) на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ (ГДНЯСС) „Северозападна България“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), предписания. С жалбата се твърди липса на компетентност на далия предписанията орган, доколкото това било в правомощията на комисия по чл.138а, ал.3 от Закона за водите (ЗВ). Развиват се доводи за незаконосъобразност на оспорения акт като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие материалния закон и неговата цел. Иска се прогласяване на нищожност, а алтернативно отмяна на оспорения акт. Претендира се и присъждане на разноски. Ответникът – съставителите на КП № 03-01-31/20.07.2023 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатация – старши инспектор и главен инспектор в РО ГДНЯСС „Северозападна България“ към ДАМТН в представено по делото писмено становище оспорват жалбата като неоснователна. Молят за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото. Административен съд - София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата

като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

След като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от договор за дарение № Д-Д-6/13.09.2019 г., собственик на язовир „Желязковец“, находящ се в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 02590.43.360 по кадастрална карта и кадастрални регистри на [населено място], [община], е областният управител на област Враца. От представения по делото Акт за публична държавна собственост (АПДС) № 3744 от 16.12.2019 г. се установява, че язовирът е предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“, което дружество по силата на чл.139д от ЗВ упражнява правата и изпълнява задълженията на собственик на язовирната стена и съоръженията към нея. Оспорените предписания, дадени с КП № 03-01-31/20.07.2023 г. са в резултат от проверка, извършена от длъжностни лица в РО ГДНЯСС „Северозападна България“ към ДАМТН. При нея е установено следното: основен изпускател (ОИ) - монтиран е нов спирателен кран, но входната шахта на ОИ е запушена с наноси, монтиран е сифон ф 125; преливник – наличие на наноси. При проверката е отчетено, че с Протокол № 35/16.06.2023 г. на комисия, назначена със заповед на областния управител по чл.138а, ал.3 от ЗВ са дадени предписания да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател и да се възстанови преливника. Срокът за изпълнението на тези предписания (31.12.2023 г.) не бил изтекъл. С оглед на това в раздел V, т.2 от протокола са дадени следните предписания по осъществяване на безопасна техническа експлоатация: 1. Да се извършат ремонтно-възстановителни работи на основния изпускател; 2. Да се извършат ремонтно-възстановителни работи на преливника. Даденият срок на изпълнение е 03.01.2024 г.

При тези данни и след като извърши длъжимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Актът е постановен от компетентен орган по смисъла на чл.190а, ал.1, т.3 във вр.с чл.190, ал.4 от ЗВ - длъжностни лица от РО „Северозападна България“ на ГДНЯСС, които видно от т.30 и т.34 от Заповед № А-776 от 22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН са оправомощени да дават предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба. Съгласно чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица по чл.190, ал.4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл.141, ал.2, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Аналогична е разпоредбата на чл.117, т.3 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), според която при изпълнението на правомощията по чл.116 контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Разпоредбата на чл.10, ал.4 от ЗВ определя, че

политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно чл.140, ал.2, т.1 от ЗВ, председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл.138, ал.4, т.8 от ЗВ, а именно изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация. От тази правна регламентация се налага извод, че за председателя на ДАМТН и за оправомощените от него длъжностни лица са налице законодателно уредени правомощия в чл.140, ал.2, т.1 във вр. с чл.138, ал.4, т.8 от ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото състояние на язовирните стени, а според чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ могат да се дават предписания по повод осъществяване на тези правомощия. Именно в съответствие с контролните им правомощията са дадени обжалваните предписания, насочени към осигуряване изправното техническо състояние на язовирната стена - да се извършат ремонтно-възстановителни работи на основния изпускател и на преливника със срок на изпълнение 03.01.2024 г. В тази връзка не се констатира порок на предписанието по чл.146, ал.1 от АПК, поради което са неоснователни възраженията за липсата на компетентност на органа, издал акта.

Тук е мястото да се отбележи, че правомощията на комисията по чл.138, ал.3 от ЗВ са регламентирани в Раздел I „Комисия за проверка на готовността за безопасна експлоатация на язовирите“ към глава втора от Наредбата, а на председателя на ДАМТН и на оправомощените от него длъжностни лица - в Раздел II „Контрол на безопасната експлоатация и техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях, осъществяван от ДАМТН“ към глава втора от Наредбата. Това означава, че е налице разграничение в правомощията на комисията по чл.138, ал.3 от ЗВ и правомощията на председателя на ДАМТН и оправомощените от него длъжностни лица, като първата проверява готовността на язовирните стени при пускането им в експлоатация, а вторият и неговите органи контролират техническото състояние на пуснатите в експлоатация язовирни стени.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване, а именно констатираното, че входната шахта на ОИ е запушена с наноси, както и че има наличие на наноси по преливника. Именно за отстраняване на тези несъответствия по техническата изправност са дадени и оспорените предписания. Тук волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е извършил надлежна проверка на място, при която са направени констатациите, наложили и даването на спорните предписания.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за нарушаване правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. Представител на собственика на язовира е присъствал на проверката и се е подписал без да направи възражения срещу констатациите по протокола.

При издаване на акта правилно са приложени и материалноправните разпоредби.

Съгласно чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Според чл.4, ал.1 от Наредбата, собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. Съгласно чл.7 от Наредбата, собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. В случая ДПУСЯ е адресат на цитираните норми, тъй като според чл.139д от ЗВ при осъществяването на своята дейност има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях. В глава втора, раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено запущването на входната шахта на ОИ с наноси, както и наличието на наноси по преливника представлява отклонение от изискванията за технологичната сигурност на съоръженията към язовирните стени, регламентирани в чл.46 и чл.47 от Наредбата. В този смисъл техническото състояние на язовира е неизправно, изискващо предприемане на ремонтни работи.

При това следва извод, че дадените с КП № 03-01-31/20.07.2023 г. предписания съответстват и на целта на закона. Законодателят е преценил, че е от особено важно обществено значение спазването на изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях. Целта на ЗВ е да се предотвратят или намалят вредните последици за човешкия живот и здраве и околната среда, като тази цел се постига именно чрез извършване на контрол за техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях. След като язовир „Желязковец“ е класифициран като първа висока степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да го поддържа в изправно техническо състояние, което да осуетява по всякакъв начин настъпването на наводнения и други неблагоприятни вредни последици, пряко застрашаващи живота и здравето на гражданите и целостта на техническата инфраструктура.

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено. Същото е в размер на 100 лева, определено в съответствие с чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във вр. с чл.37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на

язовири“ срещу дадените предписания с констативен протокол № 03-01-31 от 20.07.2023 г., съставен от длъжностни лица в Регионален отдел на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ - „Северозападна България“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: